

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/5/2017
Identifikačné číslo spisu:	7016201248
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7016201248.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 28. júna 2017, v konaní o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia, o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 12. apríla 2017, sp. zn. 6 Ntc 38/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry v Košiciach z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom 12. apríla 2017, sp. zn. 6 Ntc 38/2016, podľa §§ 15 ods. 1, 16 ods. 1 písm. b/, f/ zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov odmietol uznanie a výkon uznesenia Okresného súdu Brno - vidiek z 21. apríla 2016, sp. zn. 12 Nt 3102/2016, právoplatného 7. mája 2016 v rozsahu ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou uloženého H. R., rodenému R., nar. X. X. XXXX v F., trvale bytom F. - sídlisko T., L. XXXX/X, štátnemu občanovi Českej republiky, t.č. v Psychiatrickej liečebni Samuela Bluma v Plešivci.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach. Žiadal zrušiť rozsudok a vec vrátiť krajskému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd rozsudok nesprávne založil na čl. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SSV z 27. novembra 2008. Rámcové rozhodnutia nemajú priamy účinok a vyžaduje sa ich implementácia, v podmienkach Slovenskej republiky vykonaná zák. č. 549/2011 Z. z. Skutky, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie, sú trestnými činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a naplňajú skutkové podstaty prečinov krádeže a porušovania domovej slobody v zmysle §§ 212 ods. 2 písm. a/, 194 ods. 1 Tr. zák. Zákon č. 549/2011 Z. z. v § 3 písm. a/ rozhodnutím rozumie právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody. Podľa § 31 ods. 1 Tr. zák. sankcie sú tresty a ochranné opatrenia, ktoré sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného. Trestná vec podozrenia zo spáchania prečinov krádeže a porušovania domovej slobody, ktorých sa mal dopustiť R.

bola podľa českého Tr. por. odložená, lebo vo veci nešlo o podozrenie z trestného činu a nebolo na mieste vec vybaviť inak. Podozrivý podľa znaleckého posudku z odvetvia psychiatria podaného v súvisiacom konaní v čase spáchania skutku trpel duševnou chorobou, paranoidnou schizofréniou a postpsychotickým efektom, nemohol rozpoznať protiprávnosť konania a toto v plnej miere ovládať, nie je schopný chápať zmysel trestného konania. Uznesením Okresného súdu Brno-vidiek bolo uložené ochranné psychiatrické liečenia ústavnou formou. Nebol dodržaný postup v zmysle § 13 zák. č. 549/2011 Z. z., podľa ktorého, ak sa odsúdený zdržiava na území Slovenskej republiky alebo členského štátu, súd vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike, na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

R. sa k odvolaniu prokurátora nevyjadril.

Najvyšší súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa Tr. por.

§ 518 ods. 4 proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na verejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

V zmysle zák. č. 549/2011 Z. z.

§ 1 ods. 1 písm. a/ tento zákon upravuje postup orgánov Slovenskej republiky pri

odovzdaní rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, vydaného súdom v trestnom konaní na jeho uznanie a výkon v inom členskom štáte Európskej únie (ďalej len „členský štát“) s cieľom uľahčiť sociálnu nápravu odsúdeného,

§ 3 na účely tohto zákona sa rozumie písm.

a/ rozhodnutím právoplatné odsudzujúce rozhodnutie pre trestný čin alebo iné právoplatné rozhodnutie vydané súdom štátu pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody,

b/ trestnou sankciou spojenou s odňatím slobody trest odňatia slobody, detencia alebo ochranné liečenie formou ústavného liečenia,

§ 4 ods. 1 rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak písm.

a/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky ...,

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ...,

c/ odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky... .

Podľa Tr. zák. § 31

ods. 1 sankcie podľa tohto zákona sú tresty a ochranné opatrenia, ktoré sú právnym následkom spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného,

ods. 3 ochranné opatrenie je ujma na osobnej slobode alebo majetku odsúdeného alebo inej osoby, ktorú môže uložiť len súd podľa tohto zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestnými.

Z osvedčenia Mestského súdu v Brne z 3. novembra 2016, vydaného v zmysle čl. 4 rámcové rozhodnutia Rady č. 2008/909/SSV odvolací súd zistil, že podozrivému bolo uznesením Okresného súdu Brno - vidiek 21. apríla 2016, sp. zn. 12 Nt 3102/2016, právoplatným 7. mája 2016 uložené ochranné liečenie. Uznesenie a osvedčenie súd žiadal postúpiť Slovenskej republike, pretože R. je jej občanom a na území Českej republiky nemá zdravotné poistenie. V súčasnosti sa už nachádza na území vykonávajúceho štátu, vo Fakultnej nemocnici Trnava na psychiatrickom oddelení. Podľa vyjadrenia primárky je uznanie a výkon ochranného liečenia na Slovensku účelný.

Vyšetrením policajného orgánu, sp. zn. KRPB230214/TČ-2015-060371 je zistené, že R. bol trestne stíhaný pre prečiny krádeže a porušovania domovej slobody podľa §§ 205 ods. 1 písm. b/ a 178 ods. 1, 2 Tr. zák. Českej republiky, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, vyjadrenom v osvedčení. Policajný orgán 19. februára 2016 uznesením trestné stíhanie podozrivého podľa § 159a ods. 1 Tr. por. Českej republiky odložil, lebo nebol v dobe činu pre nepričetnosť trestne zodpovedný. Vzhľadom na nebezpečnosť pobytu podozrivého na slobode Okresný súd Brno - vidiek uznesením z 21. apríla 2016, sp. zn. 12 Nt 3102/2016 R. uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Z dikcie § 1 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. je zrejmé, že predmetom zákona je úprava postupu orgánov Slovenskej republiky, pri odovzdaní rozhodnutia, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody, vydaného súdom v trestnom konaní na uznanie a výkon v inom členskom štáte, s cieľom uľahčiť sociálnu nápravu odsúdeného. Trestné konanie Trestný poriadok v § 10 ods. 15 definuje ako konanie podľa tohto zákona, trestné stíhanie úsek od začatia trestného stíhania do právoplatnosti rozsudku, prípadne iného rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu vo veci samej.

Prokurátor v odvolaní argumentoval tým, že na účely zák. č. 549/2011 Z. z. sa rozhodnutím rozumie rozhodnutie vydané štátom pôvodu v trestnom konaní, ktorým sa ukladá sankcia spojená s odňatím slobody a podľa § 3 písm. b/ tohto zákona trestnou sankciou spojenou s odňatím slobody trest odňatia slobody, detencia alebo ochranné liečenie formou ústavného liečenia. Legálnej definícii sankcie spojenej s odňatím slobody má zodpovedať § 31 ods. 1 Tr. zák., ktorý zakotvuje sankcie trest a ochranné opatrenie ako právny následok spáchaného trestného činu alebo činu inak trestného.

Zrejme, ale ušlo pozornosti prokurátora, že v zmysle § 31 ods. 3 Tr. zák. ochranným opatrením je ujma na osobnej slobode odsúdeného alebo inej osoby, ktorú súd môže uložiť podľa trestného zákona v záujme ochrany spoločnosti pred trestnými činmi alebo činmi inak trestnými.

Najvyšší súd poukazuje na úpravu v Trestnom zákone, podľa ktorej cieľom ukladania ochranných opatrení je záujem na ochrane spoločnosti pred trestnými činmi a činmi inak trestnými a účelom uznávania a výkonu trestných sankcií spojených s odňatím slobody v inom členskom štáte a podľa zák. č. 549/2011 Z. z. je uľahčenie sociálnej nápravy odsúdeného.

Odvolací súd zdôrazňuje, že predpokladom aplikácie zák. č. 549/2011 Z. z. je, že trestná vec spadá do rozsahu jeho pôsobnosti, v zmysle ktorého uznať a vykonať možno rozhodnutie o sankcii uloženej odsúdenému ako štátnemu občanovi Slovenskej republiky alebo odsúdenému zdržujúcemu sa na území Slovenskej republiky alebo členského štátu (§ 4 ods. 1 písm. a/, b/, c/). Zo spisu odvolací súd zistil, že ochranné opatrenie bolo uložené v trestnom konaní podozrivému a nie odsúdenému, keď uznesením policajného orgánu z 19. februára 2016, sp. zn. KRPB230214/TČ-2015-060371 bolo trestné stíhanie podľa § 159a ods. 1 Tr. por. Českej republiky odložené. K správne právnemu záveru preto dospel krajský súd, keď okrem iného, i podľa písm. f/ ods. 1 § 16 zák. č. 549/2011 Z. z. odmietol uznanie a výkon rozhodnutia, lebo podozrivý nie je podľa § 10 od. 14 Tr. por. odsúdeným (nebol proti nemu

vydaný právoplatný odsudzujúci rozsudok).

Prvostupňový súd správne aplikoval aj písm. b/ ods. 1 § 16 citovaného zákona, lebo skutok spáchaný podozrivým, ktorý policajný orgán v konaní sp. zn. KRPB230214/TČ-2015-060371 kvalifikoval ako trestné činy krádeže a porušovania domovej slobody v zmysle §§ 205 ods. 1 písm. b/, 178 ods. 1, 2 Tr. zák. Českej republiky (§§ 212 ods. 2 písm. a/, 194 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. slovenský) je vzhľadom na konštatovanú nepríčetnosť podozrivého v čase spáchania skutku potrebné v súlade s § 23 Tr. zák. posudzovať ako čin inak trestný. Táto skutočnosť rovnako zakladá dôvod na odmietnutie uznania výkonu rozhodnutia.

Procesný návrh prokurátora, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil krajskému súdu nemá oporu v ustanovení § 518 ods. 4 Tr. por., ktoré odvolaciemu súdu neumožňuje odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť. Ale za zistenia dôvodnosti odvolania mu ukladá povinnosť po doplnení konania, ak je potrebné rozhodnúť rozsudkom či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva (§ 518 ods. 4 in fine).

Na podklade vyjadreného najvyšší súd rozhodol tak ako je vyjadrené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.